

Susanna Griso Raventós

Susanna Griso, una de les cares més populars de la televisió actual, recorda els seus anys a l'Escola i com va apostar pel món del periodisme.

Llicenciada en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), va començar la seva carrera professional a Ràdio Sant Cugat. Sempre lligada als serveis informatius, ha treballat a Catalunya Ràdio, TV3 –on també va presentar l'espai d'entrevistes “Tres senyores i un senyor”–, TVE i Antena 3 TV, on després de vuit anys a l'informatiu “Noticias 1” condueix en l'actualitat el magazín “Espejo público”.

La seva trajectòria ha estat plena d'èxits d'audiència i també reconeixements públics a la seva professionalitat. Per exemple, va rebre el Premio Antena de Oro 2007 o el premi Ondas a la millor presentadora de televisió de l'any 2010 per la seva naturalitat i rigor.

¿Recorda el seu primer dia de classe?

Perfectament... Sóc la petita d'una família nombrosa i vaig estar a casa fins als quatre anys, quan vaig començar a Garbí. Aquell dia, la meva mare em va deixar a una sala molt gran (el menjador) i em va dir que tornaria però no ho va fer. Encara tinc present la sensació d'abandonament... Vaig tornar fa poc a l'Escola i em vaig adonar que aquella sala és molt més petita del que recordava.

Què li agradava més de l'Escola?

La biblioteca. Fa un temps vaig trobar el Llibre de lector on apuntava els llibres que agafava de la biblioteca i m'he adonat que llegíem moltíssim. També recordo el teatre; jo era

molt tímida i crec que em va ajudar a posar-me davant del públic. Sens dubte, m'ha estat molt útil en el meu dia a dia a la televisió. Un altre aspecte positiu era l'esport.

Recorda quin era el seu color?

El blanc. I també recordo perfectament el nom de les classes: Migjorn, Nausica o Mireia.

Algun record per oblidar...

Potser el llarg viatge cada dia fins a Garbí. Vivíem a Sant Cugat i jo havia d'agafar el tren i dos autobusos...

Com van triar els seus pares aquest centre?

Perquè els meus cosins hi anaven i estaven tots molt contents amb aquesta escola mixta, catalana i progressista. De fet, fins i tot vaig tenir una cosina que va estudiar a l'Escola i que, després, va ser professora de música a l'escola.

Com valora ara el projecte pedagògic de l'Escola?

Va ser una escola avançada a la seva època perquè era molt participativa i oberta. Prèviament a la immersió lingüística ja s'hi feia una defensa de la llengua catalana de forma molt natural. També crec que defensava uns valors amb els quals m'identifico, com ara "la feina ben feta". A més, ens inculcaven un esperit crític, fomentant la nostra capacitat d'anàlisi.

Ara viu a Madrid. Com ha triat l'escola dels seus fills?

Tenia clar que volia una escola amb una pedagogia semblant a la que vaig tenir jo. Com que vaig marxar a viure a Madrid, va ser el meu marit qui va triar el centre. Ell havia estudiat al Liceu Francès i és molt partidari del seu sistema. Crec que tenen certs punts en comú amb el projecte de Pere Vergés. A Madrid, és el més semblant que vaig trobar.

Manté contacte amb els companys de l'Escola?

Sí, amb les quatre o cinc amigues de classe. Ens vam retrobar en un sopar d'antics alumnes i vam recuperar el contacte.

Va decidir que volia ser periodista a Garbí?

La veritat és que ho vaig decidir bastant tard. Tenia clar que jo era de lletres; els meus punts forts eren la llengua, la història i la literatura però encara no tenia clar què volia ser. Vaig fer el Batxillerat a un institut públic de San Cugat perquè no volia passar tant temps per arribar a l'Escola i allà vaig començar a plantejar-me què estudiaria: psicologia o periodisme. Vaig cursar el COU als Estats Units, a Colorado, i ja em vaig decantar pel món del periodisme.

Com és el seu dia a dia?

Em llevo a les 5 del matí i a les 6 ja tinc reunió d'escaleta per decidir els temes del programa. És una reunió llarga perquè "Espejo Público" té una durada de tres hores i hi ha molta informació. A les 7 començo a escriure i a les 8 entro a maquillatge perquè en mitja hora haig d'estar a plató. Arribo a casa a les 3 i a la tarda treballo tancant temes del programa del dia següent, faig entrevistes i procuro practicar esport i estar amb la família.

Recomanaria als seus fills que es dediquin aquest món?

Sempre els recomanaré que facin allò que els agrada i els faci il·lusió. Si el periodisme és la seva vocació, és clar que els recolzaré. Només espero que les coses millorin, perquè el món del periodisme està fatal ara mateix.

Què els diria als nois i noies que, malgrat tot, volen dedicar-se al periodisme?

Que facin pràctiques el més aviat possible; a una revista, a una ràdio local, que facin un blog... Han d'aprofitar aquests anys per fer pràctiques. També que aprenguin idiomes i, si

poden, que marxïn a viure un temps a l'estranger.

Per acabar, com viu la crispaci3 entre Madrid i Barcelona?

Ara no vivim un dels per3odes m3s crispats. Hem passat etapes molt m3s dures; per exemple, el boicot als productes catalans. S3 crec que hi ha una gran dist3ncia i, tamb3, una mica de cansament al voltant d'algunes reivindicacions. Hi ha una gran incomprensi3 o manca d'inter3s per part d'alguns madrilenys per3 tamb3 una manca de pedagogia per explicar alguns temes per part dels catalans.